

jato nepatří. Jako příslušenství nemovitosti (§§ 294—297 obč. zák.) smí ovšem býti vzata do exekuce jen s nemovitostí samou (§ 252 odst. 1 ex. ř.); je tedy způsobilým předmětem exekuce na př. vnučenou správou.

Prodejem úrody na stojato získává kupitel jen obligační nárok na vydání úrody po oddělení od půdy; dokud nejsou plody odděleny, nemohou býti tradicí převedeny ve vlastnictví kupitelovo. I když tedy účinek kupní smlouvy (jako titulu z převodu vlastnictví) je při nesklizené úrodě odložen na dobu oddělení plodů, nelze říci, že taková smlouva nestělesňuje »odstranění« předmětu exekuci podrobeného, uváží-li se, že zákon chce zachytiti kterékoliv jednání, které směřuje k tomu, by předmět určený pro uspokojení věřitele, byl tomuto určení odňat nebo jeho uspokojení cestou, jakou se ho domáhá, bylo zcela nebo z části zmařeno po př. stíženo; proto užívá zákon povšechného a širokého výrazu »odstraní« (sb. n. s. 2969). Že v souzeném případě jednání obžalovaného k takovému cíli směřovalo, rozsudek zjišťuje a zmateční stížnost ani nepopírá.

Čís. 4998.

Vědomí pachatelovo o významu a dosahu projevu (letáku), vyžadované subjektivní skutkovou podstatou podle § 15 čís. 2, 3 zák. na ochr. rep., není u rozšiřovatele, jenž není sám původcem trestného projevu, nutně již o sobě dáno zjištěním, že projev četl; i hanobící úmysl obžalovaného, směřující proti republice (§ 14 čís. 5 cit. zák.) nutno u něho po případě dovoditi z jiných okolností než z přečtení letáku.

Nalézacímu soudu jest vyložiti smysl a obsah letáků a dovoditi, jaký trestný čin takto zjištěný obsah zakládá; pouhý odkaz na konfiskační nález v tomto směru nestačí.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1934, Zm I 334/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 22. února 1934, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem a přečinem výzvy k trestným činům podle § 15 čís. 3 a 2 zák. na ochr. rep. a přečinem rušení obecného míru podle § 14 čís. 5 zák. na ochr. rep., zrušil rozsudek nalézacího soudu v celém rozsahu a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Nalézací soud zjistil pro posouzení subjektivní viny obžalovaného, že obžalovaný vypravoval, že je tiskopis psán ostře a dovodil z toho a z té okolnosti, že jej rozdával, že jej též četl. Zjistiv pak v obsahu rozšiřovaného tiskopisu objektivní skutkovou podstatu trestných činů podle §§ 15 čís. 3 a 2 a 14 čís. 5 zák. na ochr. rep. uvedl nalézací soud k posouzení zavinění obžalovaného ve směru všech těchto trestných činů jen, že vše je přehnaně psáno a to tak, že při čtení psaní

toho může vzniknouti nepřátelské smýšlení proti státu — a jedná se tedy o surové a štvavé hanobení, jež může ohroziti obecný mír v republice a vážnost republiky.

Tím není odůvodněna subjektivní stránka viny obžalovaného ani pro přečin podle § 14 čís. 5 zák. na ochr. rep., k jehož náležitostem se důvody tyto přimykají, ani pro zločin a přečin výzvy k trestným činům podle § 15 čís. 3 a 2 zák. na ochr. rep., což zmateční stížnost obžalovaného v podstatě právem vytýká důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 5, 9a) tr. ř. Po stránce subjektivní vyžaduje se u trestných činů podle § 15 čís. 2 a 3 zák. na ochr. rep. vědomí pachatelovo o významu a dosahu projevu, to však není u rozšiřovatele, jenž není sám původcem trestného projevu, nutně již o sobě dáno zjištěním, že projev četl a nemůže nejvyšší soud jen na tomto skutkovém základě vědomí obžalovaného a tím i podněcovací úmysl posouditi; to u přečinu podle § 15 čís. 2 zák. na ochr. rep. tím méně, že tu rozsudek sám již po objektivní stránce uvádí, že se popuzuje letákem ke zločinu individuálně dosud neurčenému. I hanobící úmysl obžalovaného, směřující proti republice, nutno u něho po případě dovoditi z jiných okolností než z přečtení letáku, zvláště když se poukazuje k tomu, že je v letáku napadána vláda a nikoliv republika sama; k tomu jest srovnati rozh. čís. 4668 Sb. r. n. s.

Při tom se podotýká, že na nalézacím soudu bude, by vyložil smysl a obsah letáků a dovodil, jaký trestný čin takto zjištěný obsah letáků zakládá, neboť pouhý odkaz na konfiskační nález v tomto směru nestačí.

Čís. 4999.

Bol-li zločin nevernej správy podľa §§ 362, 363 tr. zák. odvolacím súdom v dôsledku použitia § 92 tr. zák. korekcionalizovaný na přečin, netreba skúmať, či oprávnená osoba učinila súkromý návrh na zavedenie trestného pokračovania.

Odvolací súd je v takom prípade tiež oprávnený sám rozhodnúť o podmienenom odsúdení.

(Rozh. zo dňa 28. apríla 1934, Zm III 512/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti V. Č., obžalovanému zo zločinu nevernej správy, na základe verejného pojednávania, konaného o zmätočnej sťažnosti obžalovaného takto sa u s n i e s o l: Zmätočná sťažnosť sa z a m i e t a.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil obžalovaný V. Č. zvoleným obhájcom zmätočnú sťažnosť na základe bodu 4 a 5 § 384 a bodu 1 c) a 2 § 385 tr. p. Zmätočná sťažnosť bola aj prevedená. Ku zmätočnej sťažnosti podľa bodu 5 § 384 tr. p. uvádza sťažovateľ, že vrchný súd, — hoci to bolo jeho povinnosťou, — neskúmal, že niet tu súkromého návrhu oprávnenej osoby, ktorého je treba k zavedeniu trestného pokračovania, keď zločin nevernej správy v súdenom prípade bol roz-